श्री सूर्य अष्टकम ॥

श्री सूर्य अष्टकम ॥

आदिि◌ेव नमस्तुभ्रं प्रसीि◌ मम भास्कर ।
दिवाकर नमस्तुभ्रं प्रभाकर नमोSस्तु ते ॥1॥

सप्ताश्वरथमारूढं प्रचण्डं कश्रपात्मजम् ।
श्वेतपद्मधरं ि◌ेवं तं सूरं प्रणमाम्रहम् ॥2॥

लोदहतं रथमारूढं सवयलोकपपतामहम् ।
महापापहरं ि◌ेवं तं सूरं प्रणमाम्रहम् ॥3॥

त्रैगुण्रं च महाशूरं ब्रह्मपवष्णुमहेश्वरम् ।
महापापहरं ि◌ेवं तं सूरं प्रणमाम्रहम् ॥4॥

ब ◌ंदहतं तेज:पु◌ु◌़ञ्जं च वार◌ुमाकाशमेव च ।
प्रभुं च सवयलोकानां तं सूरं प्रणमाम्रहम् ॥5॥

बन्धूकपुष्पसंकाशं हारकुण्डलभूपितम् ।
एकचक्रधरं ि◌ेवं तं सूरं प्रणमाम्रहम् ॥6॥

तं सूरं जगत्कतायरं महातेज:प्रीपनम् ।
महापापहरं ि◌ेवं तं सूरं प्रणमाम्रहम् ॥7॥

तं सूरं जगतां नाथं ज्ञानपवज्ञानमोक्षिम् ।
महापापहरं ि◌ेवं तं सूरं प्रणमाम्रहम् ॥8॥

इतत श्रीशशवप्रोक्तं सूर◌ायष्टकंसम्पूणयम् ।

सूर◌ायष्टकंपठेन्नत्रं ग्रहपीडा प्रणाशनम् ।
अपुत्रो लभते पुत्रं ि◌ाररद्रो धनवान् भवेत् ॥

अशमिंमधुपानं च र्ः करोतत रवेदियने ।
सप्तजन्मभवेत् रोगग जन्मजन्म िररद्रता ॥

स्त्री-तैल-मधु-मांसातन र्े त्र्जन्न्त रवेदियने ।
न व्र्ागध शोक िाररद्र्ं सूर्य लोकंच गच्छतत ॥